

Hain Darbe Kalkışması

1. 15 Temmuz darbe teşebbüsü bu topraklarda çok kısa sürede olup bittiyse de gerek geçmişinin araştırılması ve gerek gelecekteki etkilerinin incelenmesi bakımından bir depremden çok daha fazla etki ettiğini söyleyebiliriz. Darbe teşebbüsü yerine düşman saldırısı olsaydı yarası bu kadar ağır olmazdı.

Biz olaylara mümin gözüyle bakmak zorundayız. Olayları değerlendirirken imanımızı bir kenara bırakıp yorum yapamayız. Müslüman insanların üzerinde silahlı hareket yapan, insan öldüren ve Allah'ın lütfuyla önlenemeyecek olsaydı, mezarlıkları ve hapishaneleri dolduracak kadar vahşi niyetlerle yola çıkan bu insanların yaptıklarını değerlendirirken iki sözcüğü kullanmamaya dikkat etmek zorundayız. Bu fiillerin faillerine, katiller, caniler, zındıklar, fasıklar, zalimler, vatan hainleri vb. çirkinlik ifade eden kelimeleri kullanabiliriz. Ancak onların aile namusları ile ilgili kelimelere yanaşmamamız gerekiyor.

Bir insanın herhangi bir suçu ne kadar derin olursa olsun, annesinin ve karısının namusu üzerinden yorum yapmamalıyız. Böyle bir yorum Müslümanca değildir. İkincisi: Bu insanlar tam anlamıyla, katildirler, canidirler, haindirler, vatan ve insanlık hainliği bunların üzerinde gerçekleşmiştir. Ancak bunların mümin olmadıklarına, kâfir olduklarına dair kararı Allah verebilir. Cani diyelim, hain diyelim, kafirlerin maşası diyelim ama kafir demeyelim. Bir insanın Müslümanlığını veya kâfirliğini ancak Allah belirleyebilir.

Gerginiz, başımıza getirdikleri musibet sayılamayacak kadar sıkıntı getirdi. Bütün bir Müslüman halkı ağır bir cenderenin içine ittiler. Bu belki de insan katliamı yaptıkları için tevbe etmeden ölüp giderlerse ebedi cehennemde kalmalarını gerektirecek bir suçtur. Ama biz cennetin ve cehennemin bekçileri değiliz. Kafir demeden, onların annelerinin ve karılarının namusuna dil uzatacak sözler söylemeden tepkimizi göstermek zorundayız. Bu iki şey onların imanlarını yok saymamak, annelerinin ve karılarının namuslarına dil uzatmamak, böyle gergin zamanlarda zor zaptedilir bir durum olabilir. Ama Müslümanlık zor zamanlarda da korunan imanın adıdır. Vurup kırmak başka şey, imanını yok saymak başka şey. Hakaret etmek başka şey, onu 60 sene önce doğurup namusuyla ölüp gitmiş bir kadına namusu üzerinden dil uzatmak başka bir şey.

Müslümanlar olarak bu titizliği göstermek zorundayız. Bu titizliği gösterişimiz, yani onların anneleri ve karılarına dil uzatmayışımız, iman durumlarını Allah'a havale etmemiz, onların idam edilmelerini, en ağır cezalarla cezalandırılmalarını talep etmemize mani değil. Onları bin bir çeşidiyle protesto etmemize engel değil. Ama Rabbimiz imana ve namusa dil uzatmamıza izin vermiyor. Bunu unutmayalım.

2. Bu darbe teşebbüsü filancaların hatası, ihmali, hainliği veya filancaların bu toprakların düşmanları ile işbirliği yapmasıyla ortaya çıktı şeklinde yorumlarımız var. Bunlar doğrudur. Ama

müminler olarak bir hususu daha unutmamamız gerekiyor: Biz bu darbeyi yaklaşık yüz sene önce ümmet-i Muhammed'in halifesinin gördüğü bir toplumda yaşıyoruz. Allah'ın şeriatına, Kur'an'a, ezana karşı da darbeler yapıldı. Bugünkü kalkışma Allah'tan bir ikaz olarak görülüp hepimiz aslımıza, mümin kimliğimize, mümin sistemimize, Kur'an'lı, hadisli, fıkıhlı hayatımıza dönüşümüze de sebep olmasını sağlamamız lazım.

Filancaların filancalarla işbirliği yaptığı, filan düşmanlarımızın filancaları kışkırttığı doğrudur. Ama Allah'ın bir zalimi, haini, üzerimize bir köpek gibi salıp bizi ikaz etmek istediğini niye düşünmeyelim? Dinimizin şu anda bu topraklarda ne durumda olduğunu düşünelim. Her gün dinimize ve şeriatımıza birçok darbe vuruluyor. Bizim ekonomimiz, huzurumuz, keyfimiz, siyasi yönetimimiz, canlarımız askerinin silahı ile karşılaşınca gösterdiğimiz tepkiyi Resûlullah aleyhisselam Efendimiz'in şeriatına, ailesine, hanımı ve anamız Aişe radiyallahu anhaya dil uzatıldığında, mukaddesatımıza darbeler yapıldığında aynı feryad u figanı gösteremedik. Allah'ın dinine iman edenler olarak, dinimize karşı, aleni ve sinsi darbelere karşı ne teşebbüslerde bulunduğumuzu tefekkür etmek durumundayız.

Bu darbe teşebbüsü hainliktir ve bu toprakların asırlardır düşmanı olanlarla işbirliği yapmaktır. Casusluktur, adildir, zındıklıktır, fasıklıktır, ama inşallah bu, daha derin düşünmemize bir vesile olacak bir sebep olacaktır. Allah'tan bunu dileriz. Aksi takdirde her on senede bir, yirmi senede bir böyle bir olayla karşılaşacağız.

Darbe gelince, darbeye teşebbüs edilince uyanan, o zamana kadar da gafletine devam eden mümin bir kitle olamayız. Biz ümmet-i Muhammed olarak, kıyamete kadar şeytanın her an bize bir darbe yapacağı şuuruyla yaşamalıyız.

Rabbimiz bu büyük afetten bizi -inşallah- kurtardı. Buna hamd ediyoruz. Ama bunu, bütün hayatımızı tefekkür edeceğimiz büyük bir ikaz olarak görmemiz gerektiğini de düşünmemiz gerekiyor.

3. Bazı akli kıt veya aklını kâfirlere kiralamış insanlar, bu topraklarda büyük bir bölümü Müslüman olan halka ve halkın yönetilmesine karşı hunharca darbe teşebbüsünde bulundular. Allah lütfetti, mümin gençler dik durdular, idareciler sonradan basiretli kararlar verdiler ve Rabbimiz bu beladan mümin kullarını korudu. Bu arada pahalı bir fatura ortaya çıktı. Onlarca masum insan öldü. İnşallah Rablerine şehit olarak kavuştular. Şehitlik kimsenin parasını vererek alabileceği bir ödül değildir. Dua ederiz, temenni ederiz ki Uhud şehitleriyle buluşsunlar cennetlerde. Ama garanti hakkımız yok.

Bu arada Müslüman kardeşlerimizin de dalgınlıkla söyledikleri bir ifade var. Bu ülke demokrasi ile yönetiliyor. Demokrasinin varlığı için mücadele ediliyor. Bir yönetim tarzı olan demokrasinin İslam'la

ne kadar uyuşabildiği, Müslüman'ın "müminim" der gibi "demokratım" deyip diyemeyeceği Müslümanlar tarafından henüz beyan edilmediği hâlde, bu toprakların ezanlarına müdahale edilmesin, kâfirler camilerimize müdahale etmesin diye sokaklara çıkıp tankların önünde direnen insanlara Allah'ın lütfu olan -dua ederiz ki öyle olur- şehitlik nasip olduğunda, şehitliği veren Allah, şehitliğin bedeli olan cennetin sahibi Allah'tır.

Demokrasi bir Batı sistemi. Düşünmeden, tefekkür etmeden bu iki yüzden fazla insanın ölümünü demokrasiye mal ettiler. 'Demokrasi şehidi' dediler. Şehitlik Allah'la, Kur'an'la ilgili bir kavramdır. İnsanlar arasında bir ayırmadır. Özellikle filanca insan, filanca insandan üstündür demektir. Bu üstünlüğün ölçüsü de Kur'an'dır.

Şehitlik payesini veren Kur'an'dır. Şimdi çıkıp da bu toprakların camileri, mukaddesatı, ahlakı, kâfire karşı izzeti için tankların önüne çıkan insanları 'demokrasi şehidi' diyerek düşük bir noktada bırakamayız. Demokrasi beşeri bir kavramdır. Uğrunda ölünecek şey mukaddesatımızdır.

Bu kavramı kullananlar dinimize ait mukaddes bir kelimeyi bu noktada tutmakla hata ettiklerini bilmelidirler. Demokrasi şehidi, demokrasi gidiyor diye yola çıkmış insan değildir. Bu toprak için, bu toprağın ezanı için, eşinin namusu için ve küfre ve kâfire olan, bu hainleri, maşaları olarak yönlendiren Batı sistemine karşı düşüncelerinden dolayı tankların önüne çıkmış insanlardır bunlar. Hiçbirimiz "Allah demokratlığını kabul etsin" diye dua edemeyiz hiç kimseye. Kimse böyle bir duaya "amin" demez. Ama "Allah şehitliğinizi kabul etsin" diye şehidin babasına, anasına, eşine dualar ederiz.

4. Allah bu tür afetlerin tekrarından muhafaza buyursun. Ancak biz ahirette her şeyin hesabını vereceğimize iman edenler olarak, bu cinayeti işleyen maşaların, akli kıtların ahirette hesabını verecekleri bir iş yaptıklarına iman ediyoruz. Ancak bu mantar bir günde bitmedi.

Bu darbe teşebbüsü otuz yıldan beri cuma namazına yapılıyor. Otuz yıldan beri, bu ümmetin sloganı olan "esselamu aleyküm"e, selama darbe yapılıyor. Kadınların başörtüsüne Müslüman'ın eliyle darbe yapıldı. Bugün bu maşaları tenkit ediyoruz, darbe yaptınız toprağımıza diyoruz. Hâlbuki bunlar nerede memur-hâkim-savcı oldularsa, ileride askeriye bir çocuğu sokacaklarsa "kimseye selam vermeyeceksin" dediler. Otuz yıldan beri "esselamu aleyküm"ü yasakladılar. Bunlardan hâkim-savcı-müdür olan hiç kimse bir kere cumaya gitmedi. Bunlar bir yere hâkim-savcı-müdür-bakan yardımcısı olduklarında, hatta özel şirketlerin üst düzey bir şefi olduklarında ilk işleri karılarının başını açmak oldu.

Topraklarımıza askeri darbe yapılma teşebbüsüne lanetler ettik. Etmesek insanlığımızdan şüphe ederiz. Cuma namazına ise otuz senedir darbe yapılıyor. Masrafları Müslümanlar'ın zekâtı ile karşılanan insanlar tarafından. Her kurban bayramında on, yirmi, otuz kurban hissesi toplayarak kurban etiyle beslediklerimiz tarafından. Şimdi zulüm ortaya çıkınca herkes lanet ediyor. Bunların bu

güce gelişi Müslümanlar'ın zekât paraları ile olmadı mı? Müslümanlar'ın kurban paraları ile olmadı mı? Müslümanlar bunları elleri ile beslediler.

Dolayısıyla ahirete iman edenler “bu adamlar hesap verecek” diyorlar ya, bunları otuz senedir besleyenler de muhasebe yapmalıdırlar. Otuz senedir cuma namazına darbe yapılıyor. Ama “Cuma namazına niye gitmiyor bu adamlar, karılarının başını niye açtılar, iki Müslüman olarak niye selamlaşmıyoruz biz” dediğimizde “hikmeti var” deniyordu. ‘Büyük bir yatırım için’ kendilerini gizliyorlardı. Meğerse o yatırım Müslümanlar'ın üzerine bomba atma yatırımı imiş. Yahudi'yi güldürme yatırımıymış.

Mehdi olduğunu, uğruna ölmenin cennete girmek olduğunu söyleyen adam için Abant'ta toplanan ulema nerede şimdi? Neredesiniz Abant uleması? Bu adam “Hristiyanlar da cennete girecek” dediğinde, “olabilir, tabii bu derin manada düşünülebilir” diyen adamlar, şimdi neredesiniz? Darbe karşısısınız değil mi? Dün cuma namazına, kadınların başörtüsüne, selamımıza, hatta daha ileri şeylere, mukaddesatımıza sinsi sinsi zekât paraları ile yetiştirilmiş adamlar darbe vuruyorken, ey Abant uleması! Orada yediğiniz kebablar zehir oldu mu şimdi? Abant toplantıları diye konuşup duruyordunuz. O toplantılara katılmak Ezher'den icazet almaktan daha önemli idi değil mi?

Bu darbe şimdi askeri teşebbüsle yapıldı. Cuma namazlarından gençleri boşalttılar otuz senedir. Gencecik kızlar evlendiler, bir hâkimin karısı olacağım diye sevindiler, evlendikleri gün başları açıldı. Bunlar karıları ile beraber danslı balolara gidecekler, orada alkol alacaklar, gencecik karılarını otuz yaşından sonra askerlerin önünde açıp saçacaklar, cuma namazına gitmeyecekler, “selamun aleyküm” diyene “iyi günler” diye cevap verecekler, bir Yahudi gibi takiyeye yaparak en mukaddes şeylerimize, alkolün haramlığına, cuma namazımıza, selamımıza, kadınlarımızın iffetine darbe vurmaya “hikmete binaen, bir bildiği var hoca efendinin, yoksa böyle bir içtihat yapmazdı” diyenler hoca efendinin bildiğini gördüler mi şimdi?

Bunlar ahirete gitmeden tövbe etmeliler elbette. Ağır vebale girdiler. Ümmet-i Muhammed'i cuma namazı üzerinden otuz senedir kandırıyorlar. Alkolün haramlığını iptal ederek, alkol kullanmayı bize zezem içmek gibi yutturmaya kalktılar. Lanetli iş yaptılar. Şimdi devlet binlerce memuru görevden atıyor bağlantıları var diye. Zekât paralarını, kurban paralarını, fitreleri, kadınların bileziklerini, erkeklerin maaşlarını bloke edip bu noktaya geldiler, bunu da otuz senedir bu lanetli işe çanak tutan hoca efendiler, Abant uleması, cihat diye yutturdu.

Şu Abant toplantılarına katılan ve Müslümanlar'ın âlim bildiği kimseler, televizyonların karşısına çıkıp zinadan, kumardan, alkolden, faizden nasıl ki haram olan bir şeyden tevbe ediliyorsa “o Abant toplantısına katılışımdan dolayı Allah'a sığınıyorum, tevbe ediyorum eğer payım varsa bu katili yetiştirmede” demeliler. Müslümanlar oturup kendilerini muhasebe etmelidirler. Biz aptallar ve katiller yetiştirme düzeyinde olmamalıydık müminler olarak.

Bu sözler rencide edebilir, üzebilir. Ama asıl üzülecek yer Allah'ın huzurudur.

5. Topraklarımızı darbe teşebbüsü ile kana buladılar. Huzurumuzu ve gecelerimizi imha ettiler. Biz onları elbette Allah'a havale edeceğiz. Ettik de. Etmesek de Allah gördü zaten. Ama bazı ayrıntıları düşünmezsek on seneyi bulmadan bir darbe daha görürüz.

Bu adamlar, dünyanın bazı devletlerinden bile daha büyük bir bütçeyle çalışıyorlar. Pek çok Afrika ülkesi, bu adamların bütçesinin hayalini bile kurmamıştır. Müslümanlar'dan bir kurban kesmesi gerekenden kırk kurban parası alarak, müstakbel zekâtlarını bile toplayarak, sadakalar toplayarak, en zengin kolejlerin on liraya okuttuğu lise sınıfını cihat yapıyoruz diye yirmi liraya okutarak bu paraları topladılar. Şimdi öğreniyoruz ki bu paraları bankalara koyarak faiziyle yemişler. Allah kuruş kuruş hesabını soracak. Burunlarından getirecek. Ayrı bir mesele.

Ben Müslüman kardeşlerimize şöyle bir teklifte bulunuyorum. Özellikle 17 Aralık darbesinden sonra devlet, devlet olarak, bu grubu hırsız, eşkiya, gangster, din tüccarı diye ilan etti. Özellikle 17 Aralık darbesinden sonraki dönemde –öncesi da katılabilir buna- bu grubun direkt kendisine veya bağlantılarına zekât veren Müslümanlar, bu zekâtlarını yeniden verip vermeyeceklerini, yani Müslümanlar'ın bombalanması için yatırım uğruna zekât vermiş Müslümanlar'ın hem tevbe etmeleri hem de Diyanet İşleri, Din İşleri Yüksek Kurulu'na dilekçe yazıp, bir lira da olsa, bir milyon lira da olsa bu zekâtı yeniden vermem gerekiyor mu diye sormaları gerekir.

Din İşleri Yüksek Kurulu'nun da, tabii olduğu devletin eşkiya grubu olarak ilan ettiği çeteye verilmiş zekâtların yeniden verilir verilmemesi konusunda önlerindeki kitaplarıyla, vicdanlarıyla fetva verip, Müslümanları rahatlatmasını istiyorum. Diyanet, darbe teşebbüsünde sala okutarak üzerine düşen görevi yapmış olamaz. Din İşleri Yüksek Kurulu o grup hakkında konuşmalıdır. Direkt konuşamıyorsa temel ölçüleri açıklamalıdır. Mesela Maide suresinde teröre bulaşanların cezasını Allah nasıl tayin ediyor? “Öldürün” diyor. “İdam edin” diyor. “Ayaklarını ve ellerini çaprazlama kesin” diyor. “Ya da sürgün edin” diyor. Hapis cezası yok.

Din İşleri Yüksek Kurulu devleti yönlendirmelidir. Bu adamlara yıllarca hapisanelerde bakmak zorunda kalacak bu millet. Binlerce insan. Bir kasabadan fazla masraf çıkaracaklar devlete. Hâlbuki Kur'an bunu daha kestirme yollardan bitiriyor. Din İşleri Yüksek Kurulu bu grubun kendisine ve bağlantılı kuruluşlarına zekât veren Müslümanlar'ın verdikleri zekâtı yeniden iade edip etmemeleri konusunda iyi düşünmeli, bu kurulun da Allah'ın huzuruna çıkacağını bilerek hareket etmeleri gerekir. Müslümanlar da, zekat verenler de alimlere sorsunlar. Müslümanlar'ı bombalayan insanlara ben şu kadar zekât vermiştim. O zekatım benim, terörist oldu, Müslüman öldürdü, çocuk öldürdü, benim zekatım zekat mıdır? Sormalıdır.

6. Allah'ımıza zerrat sayısı kadar hamd ederiz. Bugün hepimiz veya pek çoğumuz zindanlarda olabilirdik. Daha masum gibi duran darbeler bile binlerce aileyi zindanlarda çürütmüş ve mezara koymuştur. Afrika ülkelerinde bile görülmeyecek hunharlıkla yapılmış bir darbe teşebbüsünden sonra Rabbimize hamd ederiz, şükrederiz ki çocuk çoluğumuzla beraberiz. Rabbimiz tekrarından, beterinden muhafaza buyursun. Dualar ediyoruz.

Ancak; ibret müminin karakteridir. Mümin ibret alır, tefekkür eder. Bir delikten bir defa geçer mümin. Bulduğu her delikten geçen insan iyi mümin değildir.

Bu çapta büyük bir afeti yakın zamanda görmemiştik. Ama bugün bütün dünya Müslümanlarının derin düşüncelere girmesine sebep olacak çapta bir afetle karşılaştık.

Düşünmemiz gereken şeylerden biri şudur: Biz Allah'a ve Peygamber'e iman ederken "abdühü ve resulühü" diyoruz, Allah'ın kulu ve peygamberi. Kul olduğu için de onu ilahlaştıramıyoruz. Kendisi, Peygamber Efendimiz, "Hıristiyanlar'ın İsa'yı -aleyhisselam- ilahlaştırdıkları gibi beni ilahlaştırmayın" buyuruyor.

Bugün bu hain teşebbüs, hepimize ilahlaştırılmış önderlerin bulunduğu grupları, hiçbir fikrine itiraz edilmeyen ve bir kişinin yönetimi ile devam eden bütün dernek-vakıf-tarikat çalışmalarını, hesabı sorulamaz ve muhasebesi yapılamaz, başkasının parasını tüketenlerin bulunduğu oluşumları nasıl İslam'a mal ettiğimizi, bir kişinin sevkiyle yürüyen ve adeta ilahlaştırılmış, "öl derse ölmek sevap, yaşa derse yaşamak hayat" anlamında abartılmış önderleri, bir de buna Kur'an'ı, Peygamber'i, cenneti, mukaddesatı, alet etmişler içimizde nasıl duruyor?

Neden bu kadar dalgın bulunuyoruz? Ömer Bin Hattab radiyallahu anh gibi bir adama "Biz senin yanlışını düzeltiriz" denebiliyor da bazı insanlara "Sen yanlış yapmış olabilir misin?" diye sormanın bile dinden çıkmak ve cehenneme girmek, ehl-i sünnetten çıkmak kadar kötü telakki edilmesinin sonuçlarını neden göremiyoruz?

Bin kişi bir kişiyi bu kadar delirtirse, o bir kişi bin kişilik katil ordusu kuruyormuş demek ki.

7. 2016 yılının temmuz ayında Türkiye Cumhuriyeti devletinde yaşayan Müslümanlar'a ve yaşadıkları huzurlu ortama darbe vuruldu. Yakın tarihimizin en büyük felaketlerinden olan bu teşebbüsü bütün Müslümanlar topluca reddetmişler ve Müslümanlar'a bir zulüm olarak görmüşlerdir. Bu açıdan huzurluyuz, Rabbimize hamd ediyoruz. Ancak bu gün konuşulmazsa bir daha konuşulmasının anlamı olmayacak bir gerçek var.

Bundan otuz sene önceden beri Müslümanlar'ın dinine de darbe vuruluyordu. Dine darbe vurulurken sessiz kalınıyordu, yönetime darbe vurulunca uyanıverdik. Bir paralel yapıdan söz ediliyor. Devletin paraleli oluşturuldu diyoruz. Otuz seneden beri de dinin paralelini oluşturmuşlardı. Bir paralel din çıkmıştı. Çocukları okullarında üniversite kazanacak diye insanlar bu paralel dine razı olmuşlardı. Cihat yok, zekâtları verince cennet garanti. Kurban hissesi verdin mi İsmail aleyhisselamın kurbanı gibi kurban kabul ediliyor... Bu bir paralel din girişimidir.

Cihatsız, kâfire karşı refleksi olmayan, Hıristiyan'ı ve Yahudi'yi cennete koyan vb. yeniliklere, aslında onlar da bir paralel din uygulaması olduğu hâlde ses çıkarılmadı. Ses çıkaranlar, "filanca hareketi çekemedin, onun için ses çıkarıyorsun, o makama ulaşamadın da onun için tepki gösteriyorsun" gibi algılandılar. Bugün başımıza gelen bela eğer incelenecek ve bundan bir ders çıkarılacaksa bunları konuşmak zorundayız. Hayır, her zaman yaptığımız gibi, Fransızlar'a karşı büyük protestolar var, artık şu marka araba kullanmayacağız dediğimiz hâlde, bir hafta sonra o protestoların çekilip gittiği gibi bu olayı da içimize sindirecek ve on beş yirmi gün, bilemediniz bir ay sonra bunu dert olmaktan çıkaracaksak eğer, söyleyecek bir söz yok.

Ama bu mikrobun aslını irdeleyelim ve çözelim diyorsak, başımıza bir daha böyle felaketler gelmesin istiyorsak çözülmesi gereken ilk küme sorun şu olmalı: Otuz yıldır paralel din oluşturuluyordu. Evlerinde-yurtlarında kalan öğrencileri camiye bile göndermiyorlardı. Orada başka bir kurumun Müslümanı ile karşılaşır ve mikrop kapar diye. Genci 'bozulur' diye. Camilere gençlerin gönderilmeyip esasen buldukları evler-yurtlar gençlerin beyinlerinin yıkandığı yer olduğu hâlde, onlar üniversite kazandı diye, dersanelerde yüksek puan kazanacaklar diye ses çıkarmadığımız olay, yani paralel din olayı, bugün paralel devlete dönüşmüştür.

Bu paralel devlet de, paralel din de yerini bulacaktı. Şüphesiz ki bizi Allah korudu. Ama tehlikenin tamamen geçtiğini kimse söyleyemez. Beklenmedik bir yerde bu yapıldıysa bundan sonra daha beteri de yapılabilir. Bu teyakkuz hâlimiz hep devam etmelidir. Ama uyanıklığımız birilerine sürekli lanet etme şeklinde olmamalıdır. Hastalığı keşfetmek, nedenleri üzerinde durmak ve çarelerini üretmek gerekiyor. Slogan üreterek, lanetler yağdırarak kendimizi koruyamayız.

İlk tepkimiz lanet etmek, karşı durmak oldu ama otuz senedir Müslümanlar kanatları koparılmış, pençeleri alınmış bir kuşa çevrilen dinimiz bu tahribatı gördüğü zaman neredeydi sorusuna cevap vermek gerekiyor. Otuz senedir paralel din kuruluyor. Otuz senedir, hafız olmasa da Kur'an okuyamıyor olsa da, camiye gitmese de, o dershaneye, o yurda, o okula gidiyor ya... çocuklarımızın hepsi Allah dostu oldu diye düşündük. Erkekliği hadım edilmiş çocukların yetiştirilmesini ümmet-i Muhammed adına kazanç kabul ettik ve zengin ailelerin kızlarını almak için çevrilmiş binlerce alavere dalavereyi anlamamak istedik.

Bir insanı, peygambere bile tanınmayan haklarla donatıp o adamı adeta delirttikten sonra, etrafında kulları kölesi olan insanlar olarak bulunduktan sonra bu geldiğimiz nokta çok normaldir. Bu nokta, eğer bu kadarıyla kurtulmuşsak kurtuluşumuzdur bizim. Din, paraleliyle otuz senedir oyalanıyor.

Necmettin Erbakan'a Allah rahmet etsin. Cihattan söz ettiği, Filistin'i gündeme getirdiği için onu hiç sevmediler. Çünkü cihadı olan, gençleri sokaklarda "Allahuekber" diyen, sadakası ümmet-i Muhammed'e dağıtılan din, kendi arasında çarçur edilen değil; ümmet-i Muhammed'e dağıtılan din onların hoşuna giden din değildi. Paralel bir din çıkarmışlardı. Bu paralel dinle Allah'ın en melun

gördüğü Yahudi'ye bile cennet kapısı açmışlardı. Hitler bile onlara göre belki cennetlikti. Hıristiyan'dı çünkü.

Bu gaflet çok pahalıya mal oldu. Onlarca, yüzlerce insanın 'gereksiz' yere öldürülmesine sebep oldu. Belki de başımızdaki terör olayları da bu kanla beslendi. Bu gafletten her şeyden önce âlimler de sorumludurlar. Âlimler bu cihat kanatları koparılmış dine karşı, hatta cihat kelimesini kullananların radikal olarak itildiği bu dine karşı uyanık olmalıydılar. İnşallah bundan sonrasını toparlamak da âlimlerin vazifesi olacaktır.

8. Olayları Müslümanca yorumlamamız gerekiyor. Müslümanca demek, Kur'an ayetlerine ve Peygamber aleyhisselamın sünnetine göre yorumlamak demektir. Bu darbe kalkışmasıyla ortaya çıkan durumu da faileri açısından Müslümanca yorumlamamız gerekiyor. Bugün Müslümanlar'a darbe yapmaya kalkan, öldürmekte sakınca görmeyen hareketin kırk yıl önceki başlama noktası için, bugünkü olay hayal edilerek ortaya çıktığını söyleyemeyeceğim.

Belki o zamanlar, altın nesil yetiştirmek, sabah namazı kılan, cihat eden, ashab-ı kiramın örneği bir nesil yetiştirmek diye ortaya çıkmıştı. Sonradan birilerinin çengeline takılıp bu noktaya gelindiğini zannediyorum. Elbette her şeyin aslını ve derin hakikatlerini sadece Allah biliyor. Ahirette öğreneceğiz. Önceleri samimiyetle başlayan ama bugün küfrün ekmeğine yağ sürececek hâle gelen hareketin bu noktaya neden geldiğini, elbette "şeytan", "nefis" gibi bir sebebe bağlarız.

Ama bir kısmını yakından tanıdığımız, oturup kalktığımız inşallah mümin kardeşlerimizle bir muhasebe yapma imkânımız bulunsa onlar dönüp "acaba bu noktaya nasıl geldik?" deme basireti gösterebilseler -ki böyle bir işaret görünmüyor- bana gelip sorsalar, "biz Allah için çıktığımız bu yolda şeytan için yaşar hâle niye geldik acaba?" deseler, cevabım şudur: Kibir.

Nasıl bir mümin fert, kalbinde zerre kadar kibir bulununca cennete giremiyorsa; çalışmasına, plan ve projesine kibir bulaştırmış bir grup da asla cennete gidecek bir şey yapamaz. Bu mümin kardeşlerimiz, bugün geldiğimiz facia denilen noktaya kibir yüzünden geldiler.

Kendilerinden başka hiçbir Müslüman grubu, çalışmayı, hareketi cennetlik bir hareket olarak görmediler. Varsa yoksa İslam adına onlar vardı. Gerisi boş işler yapıyordu. Hatta o kadar ki, onların dışında bir yere verilen zekâtı adeta verilmemiş gibi görüyorlardı. Bu bir kibirdir. Cemaat kibridir. Nasıl ki Müslüman bir fert, kalbinde zerre miktarı kibir bulduğunda cennete giremiyorsa, bir grup da kibirle hareket ettiğinde ve kendini adeta İslam'ın olmazsa olmazı olarak gördüğünde cennete giden yollarını tıkar.

Başlarındaki büyüklerini tek gördüler. Peygamber demediler ama adeta peygamberden çok da aşağıda değil gibi gördüler. Onun rüyaları, İmam-ı Azam'ın içtihatlarından değerli hâle geldi. Bu da bir

kibirdir. Gerçekten Allah için çalışan bir grup olsalardı bu kibirden tövbe etmeyi akıl ederlerdi. Kibir gözlerini kör etti. Kibir ceplerini deldi. Kibir onlara her şeyi mubah hâle getirdi.

Uçaklarla insan öldürmekte niçin sakınca görmediler? Çünkü kibir, insanları “onlara itaat edenler ve etmeyenler” diye ikiye ayırdı. Bu ayrımla da onlara itaat etmeyenlerin öldürülmesi bir karıncanın öldürülmesi kadar basit oldu onlar için. Hatta onların kibrinin beslenmesi uğruna on binlerce insanın ölmesinde de sakınca yoktur. Bu kibir kendi içlerinde de kibirdir. O büyükleri daha müstekbir olarak yaşasın diye kendi sevenlerinden bile yüz binlerin işsiz, sokakta, hapishanelerde kalmasında sakınca görmediler.

Kibir bir hastalıktır. Ahmet’e, Mehmet’e, Ayşe’ye, Fatıma’ya bulaştığında cehenneme sürükler. Cemaate, gruba, harekete bulaştığında da cehenneme sürükler. Cehennemlik işler yaptırır. Bu kibir hastalığı bütün Müslüman cemaatlere ders olmalıdır. Özellikle de güçlü bir iktidarla bağlantı kurduktan sonra tarikatlar, vakıflar, dernekler eskisi gibi Allah korkusundan, haşyetullahtan, tevazudan ve müminlere karşı kanat germekten ne kadar söz ediyorlar? Bunu ne kadar pratiğe döküyorlar, oturup muhasebe yapmalıdırlar. Her vakıf ve dernek, bir iktidar hareketiyle selamlaşmadan önce ve selamlaşmadan sonra diye kendi muhasebesini özellikle yapmalıdır. Akıbet göründü çünkü.

9. 15 Temmuz 2016 ile başlayan, müminlerin tarihinde nadir görülmüş bu büyük sıkıntıda öne çıkarılması gereken çok ciddi bir ayrıntı var. Bu ayrıntıyı tarihimizden bir örnekle belgelemek istiyorum. Ali bin ebi Talib radiyallahu anhin etrafında birleşen Şiilik, bugüne kadar takiyye denen bir formülle taşınmıştır.

Şiilik, ümmetin içinde tarih boyunca bir yığın olayın failidir. Hep güçlü iç sorun olarak kalmışlardır takiyye sayesinde. Takiyye, nerede nasıl görünmek istiyorsan öyle görünmektir. Seninle senin mutlu olacağın yüzle görünüp, kendi içine döndüğünde kendi kimliğiyle bulunan insanın yaptığına takiyye denir. Takiyye kâfire karşı müminin imanını ve canını kurtarmak için yapabileceği bir roldür. Allah buna izin vermiştir. Ama Şiiler, neredeyse Şii olmayanları kâfir gibi gördüklerinden bunlara takiyye uygulaması yapmışlardır.

Bugün bu darbe girişiminde bulunanlar takiyyeyi herkesten fazla kullanmaktadırlar. Yıllardır kullanıyorlar. Hıristiyanlar’la bir araya geldiklerinde “İsa’dan başka sempati duyulacak kimse yok” gibi ifadeler kullandılar. Müslümanlar’la bir araya geldiklerinde ise Müslümanlar’ı mutlu edecek cümleler kullandılar.

15 Temmuz’da büyük bir çılgınlık yapıp, müminlerin başına belalar açtılar. İnsanlar onların takiyye yapacağını zannetmedikleri için, bunlar “Allah belalarını versin, başımıza bu belayı kim açtı” derler ve meydanlarda bayrak sallarlar, protesto ederler. Bu protestoyu bir ibadet olarak yaparlar. Ama yeni darbe teşebbüsü planlarını da akşam evlerinde hazırlarlar. Çok yüzlü, şahsiyeti bozuk tip demektir,

takiyyeci. Bu sebeple hem devleti idare edenler, hem bu olaydan etkilenen Müslümanlar çok dikkat etmelidirler.

Filan Müslümanlar'a ait gazeteye protesto reklamı verdi diye bunlara inanmanın bir anlamı yoktur. Geçmiş çok önemli. Nasıl geçirdi bu geçmişi? Bu hareket güçlüyken, Türkiye'nin dinamiklerine topluca hâkim olduğu zamandaki kimliğini hiç kimse unutmamalıdır o ilan verenlerin de, protesto yapanların da. Takiyye bir hastalıktır. Bu hastalık sayesinde Şiilik 1200 senedir güçlü olarak ayakta kalmıştır. Bir yerde yakalanıp sonu getirilememiştir. Aynı anlayışla, ağlayan bir hoca efendi, ağlayan bir genç, morali bozuk bir hanım efendi olarak karşımızda durabilir bu hareket.

Ama her şeyden, artık kendi kolundan bile şüphelenen bir şizofrenik pozisyona da girmemiz gerekmiyor. Fakat bilhassa devlet erkânının, bu olayla direkt bağlantısı olan konuları çözmeye çalışanların takiyye konusunu unutmaması gerekiyor.

10. Peygamber aleyhisselam Efendimiz, yüz kişiyi öldürmüş bir adamın tövbesini Allah'ın nasıl kabul ettiğini bize örnek olarak veriyor, sahih bir hadiste. Şeytan bile becerip tövbe edebilseydi, Allah onun tövbesini kabul edecekti. Allah, 15 Temmuz olaylarının faillerine tövbe kapısını kapatmaz. Kimseye kapatmıyor da ondan biliyoruz.

Onlara yönelik şunu söylememiz gerekiyor: En baştakinden en dipteki maşaya kadar, Allah'ın kapısı açıktır. Tövbenizi yapın, Allah'a dönün. Bütün müminler de şunu bilmelidir: Allah'ın tövbesini kabul ettiğini reddetme hakkımız yoktur.

Bu geçmişten tövbe ve istiğfar etsin, müminlerin zekâtından, sadakasından, kurbanından çalıp çırptıklarından payına düşeni müminlere iade etsin. Müminlerin camisinde beş vakit namaza gelsin. Kur'an'ımızı okusun, zekâtımızı versin, fiilen cihadımızı yapsın, "Yahudi'den dost olmaz, Hıristiyanlar bizim yâranımız olamazlar, Filistin'deki müminler bizim kardeşlerimizdir, Kudüs davası bizimdir, Yahudi otorite değil, melundur" desinler, tövbelerini ispat etsinler; bundan sonra Allah'ın kapısı açıktır.

Bu kapıyı Allah açmıştır, hiçbir kul kapatamaz. Devlet de kapatamaz, vatandaşlar da kapatamaz. Yeter ki siz, yüreklerinizi beşerin hatlarından Allah'ın hattına çıkarın, o hizaya getirin. Allah'ın kapısı açık, rahmeti büyük, mağfireti engindir.